

**COMENTARIS DEL PROFESOR NAVARRO SOBRE ELS
FETS D'AVUI AL PARC DE LA CIUTADELLA**

15 de juny de 2011

- Com valora la decisió de bloquejar els accesos al parc de la Ciutadella, per part del moviment d'indignats?

Ha sigut un error d'aquest moviment el no permetre als parlamentaris entrar i sortir del Parlament. Era un error fàcil de preveure perquè, com era d'esperar, gran majoria dels mitjans ho han utilitzat per desacreditar aquest moviment. El moviment d'indignats hauria d'haver fet una protesta en contra de la decisió del govern de la Generalitat de fer retallades que no constaven en el seu programa electoral. És una llàstima i un error que ho hagin fet d'aquesta manera.

Ara bé, és típic de la doble moralitat dels nostres mitjans que condemnin als indignats per un acte que defineixen com a antidemocràtic i en canvi han estat callats per un acte clarament antidemocràtic com és que un partit governant, com CiU, fagi el contrari al que havia promès en el seu programa electoral i que el que era aleshores candidat, el senyor Mas, havia negat que faria aquestes retallades.

- Quina reflexió li mereix la decisió de bloquejar accesos a uns representants democràticament escollits?

Ho trobo criticable com li he dit. Ara bé, la democràcia catalana és molt limitada i insuficient i el que està passant és un exemple. Surt un govern escollit per una minoria de l'electorat que, el primer que fa, és portar a lloc unes retallades que no estaven en el seu programa electoral. I s'ajunta amb un altre partit que també té un recolzament minoritari per l'electorat (el PP), desenvolupen polítiques que són altament impopulars per la majoria de la població. L'única cosa que sembla que pot fer la majoria de la ciutadania és esperar fins dintre de 4 anys per votar i posar altres partits al govern. Com pot veure, la democràcia és molt limitada, s'han d'esperar 4 anys. Els indignats porten raó en la seva crítica del sistema democràtic, però s'han equivocat en la manera d'expressar aquesta crítica.

- Creu que l'accés al Parlament en helicòpter per part del Govern ha estat injustificat?

Barcelona té una tradició històrica de protestes. És aquest caudal històric de la ciutat de Barcelona, internacionalment conegut, que es reproduïx a través de diverses formes i diverses expressions. Crec que la manera d'expressar la protesta s'hauria d'haver pactat entre els indignats i les autoritats parlamentàries. Ha estat també un error que no hi ha hagut aquesta voluntat de diàleg per part del govern. Les accions dels Mossos a la plaça Catalunya van tenir un cost molt més gran del que el govern es dona compte. La distància entre aquest moviment i el govern és enorme. I és previsible que continuïn molt problemes perquè les causes que causen la mobilització dels indignats, continuaran, per desgràcia, presents per molt temps.

- Li sembla que les accions violentes -algun diputat a qui li han tirat pintura o esprai- poden debilitar el moviment?

Ja ho he dit. És obvi que ha estat un error com també és un error posar a tots els polítics i a tots els partits en la mateixa categoria de condemna. Com vaig dir en la meua xerrada a la plaça de

Catalunya invitat pels indignats no es pot posar a tots els partits en el mateix sac. Dir que tots els partits són un problema és caure en el que deia el feixisme i això, unes forces democràtiques com els indignats, no poden permetre que es reproduïxi dins de la seva cultura.

- Quina conclusió n'hem de treure del xoc entre el debat pressupostari del Parlament i la decisió de milers de ciutadans de tractar d'impedir el debat per protestar contra les retallades?

M'he referit a aquest punt en la resposta anterior. Jo li agrairia que em fagi més preguntes relacionades amb el que passava en el Parlament que en el que han fet un grup poc representatiu del moviment 15M en els actes de violència que ha estat incomparablement menor que la feta pels participants en aquestes mobilitzacions, la majoria pacífics.

- Creu que estem davant un inici de ruptura entre representants polítics i ciutadania?

Sí. Em preocupa molt. Ens ha costat molt arribar a tenir la democràcia que ara tenim. Molts hem pagat un cost personal molt elevat. Des dels nostres pares que van perdre la guerra defensant la democràcia fins a la nostra generació dels anys 50 i 60 que ens varen afusellar, torturar, empresonar i exiliar en defensa de la democràcia, a la generació dels anys 70 i sobretot el moviment obrer que amb la seva lluita va forçar la fi de la dictadura hem patit molt per aconseguir lo poc que tenim. I trenta-tres anys després d'una transició inmodèlica encara tenim una democràcia molt incomplerta i un benestar molt insuficient. La nostra despesa social per habitant continua estant a la cua de la Unió Europea dels Quinze. D'això la importància d'aquest moviment que necessita créixer i crear complicitats amb altres forces com són els sindicats, moviments veïnals, i inclús partits polítics per anar pressionant per a que es fagi

una segona transició que ens porti a una democràcia que el poble català, així com els pobles de les altres nacions d'Espanya, aconseguixin la democràcia que es mereixen. És indignant veure l'enorme complacència de l'establishment polític i mediàtic del país front a l'atac més intens que la democràcia que tenim està patint resultat del que s'anomena com a mercats financers. Ningú ha escollit els mercats financers. En realitat, el que està passant és que els grups i classes dominants de Catalunya estan utilitzant l'excusa dels mercats financers per retallar encara més l'Estat del Benestar i fer una reforma laboral que faciliti que els empresaris acomiadin els treballadors. Avui l'atur entre la gent jove que està al carrer és el 45%. És lògic i necessari que es mobilitzin perquè les polítiques que estan fent empitjoraran encara més la seva situació.

És per això que aquest moviment té una gran força que li deriva de portar raó i la simpatia de la majoria de les classes populars de Catalunya, que s'identifica en la seva indignació perquè avui la majoria de la població catalana està indignada i emprenyada, que els hi van tallant cada vegada més els serveis públics i el seu nivell de vida. I mentrestant, els grans debats en el nostre país són com fer les retallades enlloc de com incrementar els ingressos a l'Estat per expandir tan l'Estat del Benestar com millorar els salaris. El gran èxit de l'establishment econòmic i financer del país (i que l'establishment mediàtic i polític ha acceptat) és fer creure que no hi ha altres polítiques alternatives. Trobo molt sà per la salut democràtica de Catalunya que aquesta gent jove, junt amb la gent de tots els grups etaris que el recolzen es manifestin dient que hi ha altres alternatives.